

[Ulrich.]

Byerne har nydt ganske overordentlig godt af, at de i flere Aar har kunnet købe deres Fødemidler af Landbrugsprodukter til Priser, der laa langt under dem, Landboerne kunde producere til, thi det erkender det ærede Medlem selvfølgelig ligesom alle andre. Jeg kan berolige det ærede Medlem Hr. Brorsen med, at indenfor mit Partis Ramme har der altid i disse Aar været og er stadig i Dag fuld Tilslutning til de forskellige Lovforslag, der foreligger paa Tingets Bord om at hjælpe Landbruget, altsaa de Forslag, vi i Dag staar og behandler, netop ud fra det Synspunkt, at man gerne vil være med til at sætte Liv i det bærende Erhverv, Landbruget, fordi, naar man hjælper dette, hjælper man hele Samfundet, fordi der da kommer Virksomhed i alle Erhverv.

Jeg har kun fremsat denne Bemærkning, for at det ærede Medlems Udtalelser om det ærede Medlem Hr. Hasle ikke skulde staa upaatalte og maaske ved en eller anden Lejlighed kunne benyttes ved Hjælp af Rigsdagstidende til at sværte de Konservative som ikke havende Landbrugsinteresser, men kun Byinteresser.

Med disse Bemærkninger vil jeg udtale Haabet om, at man i den kommende Tid i et Udvalg vil kunne møde en forhandlingsvillig Minister, saaledes at man gennem disse Lovforslag vil kunne faa noget, der vil virke til Gavn for det danske Landbrug.

A. C. D. Petersen: Naar jeg paa mit Partis Vegne skal fremsætte vort Synspunkt paa to af de foreliggende Lovforslag, nemlig Forslag til Lov om en Smørordning og Forslag til Lov om Videreførelse af Loven om Regulering af Svineproduktionen, vil jeg gerne i Henhold til den højtærede Formands efter min Opfattelse aldeles fornuftige Bestemmelse, at alle de Lovforslag, der findes paa Dagsordenen, behandles under et, have Lov til at fremsætte et Par indledende Bemærkninger. Det er jo nemlig et Sporskifte, der i den danske Lovgivning er foretaget med Hensyn til Hjælp til Landbruget. Det er overmaade interessant at høre, at det største Regeringspartis, Socialdemokratiets, Ordfører syntes, at det var nødvendigt at indlede sine Bemærkninger med en Undskyldning for den Lovgivning, der har været iscenesat gennem saa mange Aar til Afhjælpning af Landbrugskrisen. Denne Undskyldning formede det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) saaledes, at han udtalte, at de gentagne Gange gennemførte

Støtteforanstaltninger eller Krisehjælpen til Landbruget var Aarsagen til, at mange Landmænd i Dag sad i Hus, Hjem og Bedrift. Altsaa med andre Ord, hvis ikke denne Lovgivning havde været etableret, vilde i Dag en Mængde Landmænd have været gaaget fra Hus og Hjem. Deri vil jeg gerne give ham Ret. Det ligger der i de mange forskellige Lovforslag, der er gennemført til Støtte for Landbruget, men der ligger desværre ikke det mindste Gran deri i Retning af, at disse Mennesker i Dag skulde sidde sikrere, end før vi begyndte denne Lovgivning. Vi begyndte denne Lovgivning til Støtte for Landbruget saa tidligt som i 1927. Det er altsaa den 7de Rigsdagssamling, ja, maaske kun den 6te Rigsdagssamling, som beskæftiger sig dermed, men da vi er saa nær inde paa den 7de, og da det er naturligt, at disse Dages Arbejde falder sammen med det, der kommer efter den 1. Oktober, kan vi sige, at i 6 Aar har vi beskæftiget os dermed. I disse 6 Aar har Lovgivningsarbejdet været ført paa en overmaade lidt grundig Maade, paa en overfladisk Maade. Det er ikke paa saa faa Omraader, vi har truffet Foranstaltninger. Jeg genkalder i Erindringen, hvorledes man begyndte med Driftsloaen til Landbrugere, hvorefter der skulde stilles store Millionbeløb til Raadighed for dem, som ikke mere havde Driftskapital, saaledes at de kunde fortsætte deres Bedrift. Det efterfulgtes af Akkordloven, efter hvilken de Landmænd, der under Krisens Tryk havde været nødt til at forøge deres Gældsforpligtelser eller under Højkonjunktoren havde anskaffet sig Ejendomme, hvorved deres Gældsforpligtelser var blevet saa trykkende, at de nu ikke mere kunde klare dem, kunde faa en Akkord indenfor denne Lovs Rammer. Man fortsatte med Henstandsforordninger, hvorefter man gav Henstand med de stiplede Betalinger, baade for Renter og for Afdrag. Man gik til Rentenedsættelse. Man gav Krisehjælp. Man gav Skattenedsættelser, foreløbige Skattenedsættelser ganske vist, som ikke havde blivende Værdi og ogsaa kun tog Sigte paa Øjeblikket. Man lavede Indefrysning, man lavede Krone-devaluering. Paa alle disse Omraader har man bevæget sig igennem denne Lovgivningsperiode paa 6 Aar, og saa er man i Dag naaet saa vidt, at man kan notere, at det har dog betydet, at en Mængde Landmænd i disse 6 Aar har kunnet sidde ved deres Bedrifter, men man maa samtidig erkende, at ikke en eneste af alle de Landmænd, der har været i økonomisk Betryk,